VERORDENING (EEG) Nr. 4115/88 VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1988

tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van de steunregeling voor de extensivering van de produktie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 797/85 van de Raad van 12 maart 1985 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1137/88 (2), en met name op artikel 1 ter, lid 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1636/87 (4), en met name op artikel 5, lid 3,

Overwegende dat op grond van artikel 1 ter, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 797/85 als overschotprodukten worden aangemerkt de produkten die op communautair vlak niet systematisch normaal kunnen worden afgezet zonder subsidiëring; dat om deze produkten duidelijk te definiëren, moet worden verwezen naar met name de produkten waarvoor de Raad in 1987 en 1988 de diverse regelingen om de landbouwmarkten in de Gemeenschap te stabiliseren heeft ingevoerd of verscherpt; dat, bij de huidige stand van zaken, bepaalde produkten niet in aanmerking mogen worden genomen, omdat, gelet op de bestaande produktiebeheersingssystemen, toepassing van de betrokken regeling voor die produkten niet adequaat is;

Overwegende dat de verplichtingen van de steunontvanger bij extensivering van de produktie nader moeten worden omschreven, met name wat betreft de door hem aan te gane verbintenis om de produktie van een of meer overschotprodukten te verminderen;

Overwegende dat, om rekening te houden met de specifieke kenmerken van landbouw en/of veeteelt in de verschillende gebieden van de Gemeenschap, moet worden bepaald dat voor het verminderen van de produktie diverse methoden, al dan niet gecombineerd, kunnen worden toegepast, waarbij of wel de kwantitatieve vermindering van de produktie van elk bedrijf wordt geconstateerd, of wel sectorgebonden minder intensieve produktietechnieken worden toegepast die normaliter tot een even grote produktievermindering leiden; dat het aan de Lid-Staten is te bepalen welke methode of methoden gezien de plaatselijke produktieomstandigheden als adequaat kan of kunnen worden beschouwd;

Overwegende dat bij toepassing van minder intensieve produktietechnieken in een bepaalde sector, de betrokken Lid-Staten ten genoegen van de Commissie dienen aan te tonen dat de technieken het gewenste effect sorteren, en aan de hand van adequate referentiegegevens en uitgaande van de diverse situaties op landbouwgebied dienen te bewijzen dat de toepassing van de technieken geregeld resulteert in een verlaging van de produktie met ten minste 20 % ten opzichte van het met conventionele technieken bereikte produktiepeil; dat de maatregelen waarbij in de toepassing van de betrokken technieken wordt voorzien, goedkeuring door de Commissie behoeven;

Overwegende dat de regeling in de eerste plaats ten doel heeft het produktiepeil te verlagen ten opzichte van het bij toepassing van intensieve methoden bereikte niveau; dat het derhalve dienstig is om, met het oog op een efficiënte toepassing van de betrokken maatregelen, onder duidelijk bepaalde voorwaarden in de mogelijkheid te voorzien om specifieke voorwaarden vast te stellen voor teelten of produktiesystemen die nu reeds als extensief kunnen worden aangemerkt;

Overwegende dat de door de producenten in te dienen steunaanvragen de gegevens moeten bevatten aan de hand waarvan de situatie van hun bedrijf uit produktieoogpunt kan worden bepaald, en vergezeld dienen te gaan van een verbintenis om de produktie te verminderen volgens de door de Lid-Staat aangehouden methoden;

Overwegende dat het, om het inkomensverlies van de producenten te kunnen compenseren, aan de Lid-Staten moet worden overgelaten het steunbedrag vast te stellen en dit bedrag te differentiëren aan de hand van gemeenschappelijke criteria, daarbij rekening houdend met eventueel bestaande aanvullende maatregelen van de Gemeenschap, waarvan het effect niet mag worden belemmerd; dat deze criteria kunnen worden gedifferentieerd naar gelang van het voortgebrachte produkt, de regionale of plaatselijke situatie, de totale oppervlakte waarvoor de verbintenis geldt en de toe te passen methode van extensivering;

Overwegende dat dient te worden bepaald welke controles de Lid-Staten dienen te verrichten; dat het bovendien volstrekt noodzakelijk lijkt dat de Lid-Staten efficiënte maatregelen nemen om niet-nakoming van de door de begunstigde aangegane verbintenissen te bestraffen;

Overwegende dat het Permanent Comité voor de landbouwstructuur geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening worden de bepalingen ter uitvoering van de steunregeling voor de extensivering van de produktie vastgesteld.

(1) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.
(2) PB nr. L 108 van 29. 4. 1988, blz. 1.
(3) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 9.
(4) PB nr. L 153 van 13. 6. 1987, blz. 1.

Artikel 2

1. De produkten waarvoor steun voor de extensivering van de produktie wordt verleend, zijn in bijlage I vermeld.

Voor wijn kunnen de Lid-Staten bepalen dat de regeling niet geldt voor v.q.p.r.d.

2. Bij toepassing van teeltcombinaties wordt de oppervlakte cultuurgrond over de takken van plantaardige produktie verdeeld naar rata van de oppervlakte die de teelten in beslag nemen; de steun wordt uitsluitend toegekend voor produkten waarvan de teelt ten minste 60 % van de betrokken oppervlakte beslaat.

Artikel 3

1. Om voor extensiveringssteun in aanmerking te komen moet de producent de verbintenis aangaan om de produktie van een of meer in bijlage I vermelde produkten effectief te verminderen. Hij moet de nodige garanties geven voor de nakoming van deze verbintenis gedurende de gehele looptijd ervan.

2. De Lid-Staten kunnen de looptijd van de verbintenis tot vijf jaar beperken.

Artikel 4

1. De producent moet zijn produktie op de door de Lid-Staten bepaalde wijze verminderen ten opzichte van de als normale produktie aangemerkte gemiddelde jaarlijkse produktie van zijn landbouwbedrijf over een referentieperiode.

De Lid-Staten kunnen de volgende twee methoden van produktievermindering voorschrijven :

— een „kwantitatieve methode", gebaseerd op de effectieve vermindering van de geproduceerde hoeveelheden overeenkomstig het bepaalde in artikel 6 en/of

— een „produktietechnisch georiënteerde methode" berustend op sectorgebonden toepassing van minder intensieve produktietechnieken overeenkomstig het bepaalde in artikel 8.

2. Door de Lid-Staten moet een zodanige referentieperiode worden vastgesteld dat een normale jaarlijkse produktie van het betrokken bedrijf kan worden bepaald die als betrouwbare grondslag voor de berekening van de produktievermindering kan worden gehanteerd, en, in voorkomend geval, voor het evalueren van het effect van de omschakeling op een minder intensief produktiesysteem.

De normale jaarlijkse produktie van het landbouwbedrijf wordt geconstateerd op basis van technische en economische beheersdocumenten; zij kan forfaitair worden geraamd aan de hand van voor de respectieve produktiesectoren geschikte technische criteria bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode.

3. De Commissie kan Lid-Staten die daartoe een met redenen omkleed verzoek indienen, machtigen om in gebieden waar nu reeds extensieve teelten of produktiesystemen worden toegepast voor de toekenning van de steun specifieke voorwaarden vast te stellen.

Artikel 5

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om bij de uitvoering van de extensiveringsregeling rekening te houden met de eisen ten aanzien van de bescherming van het milieu en de natuurlijke hulpbronnen en met de belangen van de consument uit een oogpunt van verbetering van de kwaliteit van de landbouwprodukten, met dien verstande dat verstoring van de markt daarbij dient te worden vermeden.

Artikel 6

1. Bij toepassing van de „kwantitatieve" methode wordt de vermindering van de produktie van het landbouwbedrijf met ten minste 20 % voor elk van de produkten waarvoor de verbintenis geldt, berekend op basis van de totale hoeveelheden die van het betrokken produkt op het bedrijf worden voortgebracht.

Verminderingen van de produktie door inkrimping van het areaal voor produkten waarvoor steun voor het uit produktie nemen van bouwland als bedoeld in titel 01 van Verordening (EEG) nr. 797/85 of een premie voor de definitieve stopzetting van de wijnbouw als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1442/88 van de Raad [1] wordt verleend, worden niet in aanmerking genomen.

2. De Lid-Staten kunnen accepteren dat de produktie bij wijze van uitzondering hoger uitkomt dan op grond van de door de landbouwer aangegane verbintenis is geoorloofd, op voorwaarde evenwel dat de gemiddelde jaarlijkse produktie, berekend over een periode van ten hoogste vijf jaar, aan de aangegane verbintenis beantwoordt.

De door de Commissie goed te keuren mate van overschrijding mag evenwel niet groter zijn dan een door de Lid-Staten met inachtneming van de agrarische produktieomstandigheden vast te stellen maximum.

Artikel 7

Bij toepassing van de „kwantitatieve" methode in de rundvleessector mag de produktie worden verminderd door een overeenkomstige verlaging van het aantal veeeenheden van het beslag.

In dat geval moeten de Lid-Staten :

— zich ervan vergewissen dat het betrokken aantal dieren wordt geslacht of definitief naar een derde land wordt geëxporteerd,

— erop toezien dat de produktie met het resterende beslag niet wordt geïntensifieerd.

Artikel 8

Bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode verbindt de producent zich ertoe zijn bedrijfsvoering zo aan te passen dat de betrokken technieken effectief worden toegepast.

Deze technieken kunnen meer in het bijzonder de toepassing van adequate landbouwmethoden en/of de keuze van geschikte variëteiten of rassen of de vermindering van het intermediair verbruik omvatten.

[1] PB nr. L 132 van 28. 5. 1988, blz. 3.

De Lid-Staat moet vooraf ten genoegen van de Commissie aantonen dat het hanteren van de in de eerste alinea genoemde technieken en de wijze waarop die technieken worden toegepast normaliter een vermindering van de produktie met ten minste 20 % tot gevolg hebben.

Artikel 9

1. In hun steunaanvraag moeten de producenten de gegevens vermelden aan de hand waarvan de situatie van hun bedrijf uit produktieoogpunt kan worden bepaald, met name wat betreft:

a) het produktiepatroon van het bedrijf en de gemiddelde fysieke opbrengsten van de diverse teelten;

b) voor de teelten waarvan de produktie wordt geëxtensiveerd:

— bij toepassing van de „kwantitatieve" methode, de gemiddelde jaarlijkse produktie van het bedrijf,

— bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode, de toegepaste produktietechnieken.

2. Bij extensivering van de dierlijke produktie verstrekt de steunaanvrager bovendien de volgende gegevens:

— de gemiddelde samenstelling van zijn graasveebestand in de referentieperiode en de jaarlijkse voederbehoefte

— de gemiddelde hoeveelheid aangekocht voeder in de referentieperiode.

3. De steunaanvraag dient vergezeld te gaan van:

— de technische of economische gegevens aan de hand waarvan de in lid 1, onder b), eerste streepje, bedoelde gemiddelde produktie is bepaald of, als die gegevens ontbreken, een gedetailleerde raming van de gemiddelde produktie;

— de door de producent overeenkomstig artikel 10 en onder voorbehoud van toekenning van steun ondertekende verbintenis.

Artikel 10

1. De producent verbindt zich ertoe, volgens de methoden vastgesteld door de Lid-Staten

— hetzij, bij toepassing van de „kwantitatieve" methode, de produktie van het produkt of de produkten waarop de extensivering betrekking heeft met ten minste 20 % te verminderen ten opzichte van de jaarlijkse produktie in de referentieperiode;

— hetzij, bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode, minder intensieve landbouw- of veehouderijtechnieken toe te passen.

2. In de verbintenis moeten bovendien worden vermeld:

— het tijdvak waarvoor de verbintenis geldt;

— de verplichting voor de begunstigde om de bevoegde instanties toe te staan de nakoming van zijn verbintenissen te controleren en hun daartoe met name toegang tot zijn bedrijf te verschaffen;

— de verplichting voor de begunstigde om de met de controle belaste beambten te vergezellen of te laten vergezellen door zijn vertegenwoordiger.

3. Bij extensivering van de veeteelt moet door de producent de verbintenis worden aangegaan dat:

— de bij extensivering vrijkomende produktiecapaciteit, met name gebouwen, installaties en vaste outillage, noch door het bedrijfshoofd zelf, noch door derden zal worden gebruikt om de produktie van in bijlage I vermelde overschotprodukten of van varkens- of pluimveehouderijprodukten op te voeren;

— het voederareaal verder zal worden gebruikt voor de voedering van het veebeslag van het bedrijf.

Artikel 11

1. Een bedrijf komt voor extensiveringssteun alleen in aanmerking als de producent:

— het bedrijf exploiteert op het tijdstip van de indiening van de steunaanvraag en gedurende de looptijd van de verbintenis;

— het bedrijf heeft geëxploiteerd gedurende een door de Lid-Staat vast te stellen minimumperiode, die naar exploitatievorm mag worden gedifferentieerd, doch niet langer mag zijn dan vijf jaar;

— op het tijdstip van indiening van de steunaanvrag, volgens de nationale wetgeving het recht heeft het bedrijf tijdens de looptijd van zijn verbintenis te exploiteren.

2. Door de Lid-Staten worden de voorwaarden vastgesteld waaronder producenten die niet aan de in lid 1, derde streepje, bedoelde voorwaarden voldoen, een steunaanvraag mogen indienen.

Artikel 12

1. Indien dit op grond van de situatie in de landbouw en de economische context nodig is differentiëren de Lid-Staten het steunbedrag:

— naar gelang van het produkt waarop de extensivering betrekking heeft;

— naar regio of plaats.

Bovendien kunnen de Lid-Staten het steunbedrag differentiëren op basis van andere criteria, en met name:

— naar gelang van de omvang van het gedeelte van de totale bedrijfsoppervlakte waarvoor de verbintenis geldt;

— naar gelang van de mate van vermindering van de produktie, bij toepassing van de „kwantitatieve" methode;

— naar gelang van de toegepaste landbouw- of veehouderijmethode, bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode.

2. In de wijnsector stellen de Lid-Staten de steun vast met inachtneming van de verschillende in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1442/88 vermelde opbrengstklassen, ten einde de in die verordening opgenomen regeling voor de definitieve stopzetting van de wijnbouw niet te doorkruisen.

3. De maximaal voor vergoeding uit het Fonds in aanmerking komende steunbedragen zijn vastgesteld in bijlage II.

4. Om de definitieve overgang naar een extensiever produktiesysteem te bevorderen, kunnen de Lid-Staten een degressieve steunregeling invoeren. Ten aanzien van de maximaal voor vergoeding in aanmerking komende steunbedragen geldt dan dezelfde degressie, waarbij het over de gehele looptijd van de verbintenis berekende jaarlijkse bedrag niet hoger kan zijn dan het in bijlage II aangegeven bedrag.

Artikel 13

De in bijlage II vermelde bedragen worden in de nationale valuta omgerekend aan de hand van de landbouwomrekeningskoersen die van kracht zijn op 1 januari van het jaar in de loop waarvan het besluit tot verlening van de steun wordt genomen.

Wanneer de uitkering van de steun overeenkomstig de communautaire voorschriften over verschillende jaren wordt gespreid en de voor een munteenheid op het tijdstip van toekenning van de steun geldende landbouwomrekeningskoers achteraf wordt gedevalueerd, worden de steuntranches telkens berekend aan de hand van de landbouwomrekeningskoers per 1 januari van het jaar in de loop waarvan de steuntranche wordt uitgekeerd.

Artikel 14

1. Bij uitbreiding van de bedrijfsoppervlakte gedurende de looptijd van de verbintenis mag ook op de bijkomende oppervlakte de produktie van het produkt waarop de extensivering betrekking heeft niet worden opgevoerd.

Het bedrijfshoofd kan voor de resterende looptijd van zijn verbintenis voor de bijkomende oppervlakte aanspraak maken op de steun in het kader van de extensiveringsregeling voor zover hij de produktie op die oppervlakte vermindert overeenkomstig het bepaalde in deze vergoeding.

2. De begunstigde kan in de eerste drie jaar van de looptijd van zijn verbintenis om aanpassing van de wijze van produktievermindering verzoeken.

3. Indien het landbouwbedrijf na toekenning van de looptijd van de verbintenis geheel of gedeeltelijk van eigenaar verandert, blijven de begunstigde of zijn rechtverkrijgenden verantwoordelijk voor de nakoming van de door de begunstigde aangegane verbintenis door de bedrijfsopvolger, tenzij die opvolger zelf een dergelijke verbintenis aangaat voor het nog resterende gedeelte van de looptijd van de verbintenis.

De Lid-Staten bepalen hoe de regeling moet worden toegepast bij overlijden van een begunstigde die niet aan de in artikel 11, lid 1, derde streepje, bedoelde voorwaarde voldoet.

4. Lid 3 is niet van toepassing in geval van onteigening of gedwongen verkoop van de grond waarop de extensivering betrekking heeft.

Artikel 15

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te garanderen dat de verbintenissen door de begunstigden worden nagekomen. Zij maken daartoe met name gebruik van de gegevens die beschikbaar zijn in het kader van andere steunregelingen van de Gemeenschap.

2. De Lid-Staten controleren ieder jaar een representatieve steekproef van steunontvangende landbouwbedrijven, en houden daarbij rekening met de geografische spreiding van de betrokken oppervlakten; de steekproef moet ten minste gelijk zijn aan 5 %.

Ingeval significante onregelmatigheden worden geconstateerd voor ten minste 5 % van de gecontroleerde steunaanvragen stellen de Lid-Staten de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

3. De in lid 2 bedoelde controles omvatten ten minste:

— verificatie van alle elementen van de door de begunstigde aangegane verbintenis en/of van de bewijsstukken inzake de nakoming van de verbintenis;

— controle ter plaatse om de steunontvangende bedrijven te inspecteren en na te gaan of de in de steunaanvraag vermelde gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen;

— bij toepassing van de „produktietechnisch georiënteerde" methode, verificatie, in het kader van de bovengenoemde controle ter plaatse, van de toepassing van de produktietechnieken die de producent op grond van zijn verbintenis dient toe te passen. Zo nodig kunnen bodemmonsters en monsters van al dan niet verwerkte tussenprodukten of eindprodukten worden genomen met het oog op analyse door de bevoegde autoriteiten.

Uitgaande van de resultaten van deze controles wordt uitvoerig gerapporteerd over de nakoming van de verbintenissen.

Artikel 16

1. De Lid-Staten passen op zijn minst financiële sancties toe bij niet-nakoming van de aangegane verbintenissen, behalve in geval van overmacht. In geval van ernstige onregelmatigheden stellen de Lid-Staten de toe te passen financiële sancties vast. De Lid-Staten gaan over tot terugvordering van de ten onrechte ontvangen steun, verhoogd met interest, berekend over de periode tussen de uitkering van de steun en de terugbetaling door de begunstigde. De Lid-Staten stellen in voorkomend geval elk jaar de daarbij aan te houden rentevoet vast.

2. De teruggevorderde steun wordt overgemaakt aan de betaalorganen, die deze naar rata van de communautaire bijdrage in mindering brengen op de uitgaven die door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw worden gefinancierd.

3. Ingeval de uitgekeerde steunbedragen onmogelijk kunnen worden teruggevorderd, worden de financiële consequenties daarvan door de Gemeenschap gedragen naar rata van de communautaire bijdrage.

Artikel 17

Ieder jaar doen de Lid-Staten de Commissie vóór 1 juli een verslag over de toepassing van de regeling toekomen, waarin met name worden vermeld:

a) het verslagjaar;

b) een overzicht van het aantal ontvangen aanvragen, uitgesplitst naar bedrijfsgrootteklasse, en het aantal goedgekeurde aanvragen per bedrijfsgrootteklasse ;

c) een raming van de in het voorbije jaar bereikte produktievermindering voor elk van de betrokken produkten, gespecificeerd naar :

— de bedrijfsomvang en zo mogelijk de technisch-economische gerichtheid en de exploitatievorm van de bedrijven ;

— het aantal begunstigde bedrijfshoofden ;

— de wijze van produktievermindering (kwantitatieve methode of produktietechnisch georiënteerde methode) ;

d) een synthese van de in artikel 15 bedoelde controleverslagen ;

e) een overzicht van de sancties die zijn getroffen bij niet-nakoming van de verbintenissen ;

f) conclusies over de opgedane ervaring inzake de mate waarin de extensiveringsregeling bijdraagt tot aanpassing van de produktie aan de vraag.

Artikel 18

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1989.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 21 december 1988.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Vice-Voorzitter

BIJLAGE I

PRODUKTEN WAARVOOR DE STEUN WORDT VERLEEND

Veeteelt :

— rundvlees
— schape- en geitevlees

Eenjarige teelten :

— graan
— kool-, raap-, en sojabonen zonnebloemzaad
— erwten, tuin- en veldbonen
— tabak
— katoen
— groenten (1)

Blijvende teelten :

— wijn
— olijfolie
— fruit (1)

BIJLAGE II

MAXIMAAL VOOR VERGOEDING IN AANMERKING KOMENDE JAARLIJKSE BEDRAGEN

	(in Ecu)
Veeteelt :	
— rundvlees	210 per GVE waarmee het bestand werkelijk is verminderd (2) of 65 per GVE die aanwezig was vóór het aangaan van de verbintenis (3)
— schape- en geitevlees	185 per GVE waarmee het bestand werkelijk is verminderd (2) of 55 per GVE die aanwezig was vóór het aangaan van de verbintenis (3)
Eenjarige teelten :	
— graan — kool-, raap-, zonnebloemzaad en sojabonen — erwten, tuin- en veldbonen — tabak — katoen — groenten (1)	180 per ha
Blijvende teelten	
— olijfolie (gespecialiseerde olijfgaarden)	300 per ha
— citrusvruchten	900 per ha
— ander fruit (1) — wijn	600 per ha

---

(1) Produkten waarvan de lijst is opgenomen in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 1035/22 van de Raad (PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1).
(2) Wanneer de produktie wordt verminderd door het aantal vee-eenheden met ten minste 20 % te verlagen.
(3) Wanneer de produktie op een andere wijze wordt verminderd.